

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 10 октомври 2006 г.

(¹) ОВ L 304, стр. 12.

Иск, предявен на 7 май 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Португалия

(Дело C-191/08)

(2008/C 171/41)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande и A. Caeiros)

Ответник: Република Португалия

Искания на ищеца

— Главно да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (¹), Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 38, параграф 1 от посочената по-горе Директива 2004/83;

— При условията на евентуалност да се установи, че във всеки случай като не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 38, параграф 1 от посочената по-горе Директива 2004/83 и

— да се осъди Република Португалия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 10 октомври 2006 г.

(¹) ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52.

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Република Литва) на 14 май 2008 г. — Inga Rinau/Michael Rinau

(Дело C-195/08)

(2008/C 171/42)

Език на производството: литовски

Преpraщане юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Ищец: Inga Rinau

Ответник: Michael Rinau

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли заинтересовано лице по смисъла на член 21 от Регламент № 2201/2003 (¹) да иска непризнаване на съдебно решение, ако няма подадена молба за признаването на същото?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, дали при разглеждане на искането за непризнаване на решение, предявено от лице, по отношение на което това решение подлежи на изпълнение, националната юрисдикция е длъжна да приложи член 31, параграф 1 от Регламент № 2201/2003, който предвижда, че „лицето, срещу което се иска изпълнението, на този етап на производството няма право да представя факти по молбата“?
- 3) Дали националната юрисдикция, пред която носителят на родителска отговорност подава искането за непризнаване на решението на юрисдикцията на държавата-членка на произхода — с което се разпореджда връщане към държавата на произхода на дете, което пребивава при носителя на родителски права и по отношение на което е издадено удостоверение съгласно член 42 от Регламент № 2201/2003 — трябва да го разгледа на основание разпоредбите на глава III, раздели 1 и 2 от Регламент № 2201/2003, както предвижда член 40, параграф 2 от посочения регламент?
- 4) Какво е значението на установеното в член 21, параграф 3 от Регламент № 2201/2003 условие „без да се засягат разпоредбите на раздел 4“?
- 5) Дали приемането на решение за връщане на детето и издаването на удостоверение по член 42 от Регламент № 2201/2003 от страна на юрисдикцията на държавата-членка на произхода, след като юрисдикцията на държавата-членка, където детето е било неправомерно задржано е приела решение за връщането му в държавата на произхода, е в съответствие с целите и процедурите на Регламент № 2201/2003?

(¹) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183.

6) Дали предвидената в член 24 от Регламент № 2201/2003 забрана за преразглеждане на компетентността на съда, който е постановил решението означава, че националната юрисдикция — пред която е предявено искането за признаване или за непризнаване на съдебно решение на чуждестранна юрисдикция и която не може да преразгледа компетентността на юрисдикцията на държавата-членка на произхода и не може да установи други посочени в член 23 от Регламент № 2201/2003 основания за непризнаване на съдебни решения — е длъжна да признае решението на юрисдикцията на държавата-членка на произхода за връщане на детето, ако юрисдикцията на държавата-членка на произхода не е спазила определената в регламента процедура при решаване на въпроса за връщането на детето?

Иск, предявен на 15 май 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-200/08)

(2008/C 171/43)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: ММ. А. Bordes и Н. Støvlbæk)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като отказва на германските и на британските учители по ски и сноуборд да преподават само тази дисциплина във Франция и като не споменава в измененото Постановление от 4 май 1995 г. дипломите на учителите по ски и сноуборд, придобити в други държави-членки, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 39, 43 и 49 от Договора ЕО както и по член 6 от Директива 92/51/ЕИО⁽¹⁾;
- да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Докато в повечето държави-членки дисциплините ски и сноуборд могат да бъдат преподавани от специалисти, получили образованието си в различни области, във Франция сноуборд могат да преподават само учители по ски.

Ищецът смята, че отказът да се разреши достъп само до професията учител по сноуборд не може да бъде обоснован с основните принципи на свободното движение на хора, на свободното движение на услуги и на правото на установяване. Според Комисията не са изпълнени освен това четирите признати в практиката на Съда обосноваващи дерогация условия — недопускане на дискриминация, императивни съображения от обществен интерес, способност да се гарантира постигането на преследваната цел и вземане предвид на принципа на пропорционалност — чието кумулативно наличие е необходимо за да се обоснове дадено ограничение на тези принципи.

(¹) Директива 92/51/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно втора обща система за признаване на професионално образование и обучение за допълнение на Директива 89/48/ЕИО (ОВ 209, стр. 25, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 21, стр. 212).

Иск, предявен на 20 май 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-209/08)

(2008/C 171/44)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: г-жа Maria Condou Durande)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/81/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи⁽¹⁾, или във всеки случай, като не е уведомило Комисията за посочените разпоредби, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 17 от тази директива;
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.